

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoCsp/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123420191
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:6123420191.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členiek senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej v spore žalobcu R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom v Bratislave na Dvořákovom nábřeží č. 8A, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471 so sídlom v Bratislave na Dvořákovom nábřeží č. 8A proti žalovaným 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcí v C. C. XXX, 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúca v C. C. XXX, zastúpenými JUDr. Andrejom Cifrom, IČO: 37 756 508, advokátom so sídlom v Lučenci na ulici J. Kráľa č. 5/A o zaplatenie 18.340,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 9Csp/70/2023 - 206 zo dňa 23.10.2024 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch III. a IV. a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom č.k. 9Csp/70/2023 – 206 zo dňa 23.10.2024 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne na účet žalobcu istinu 2.470,75 Eura, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 4.030,75 Eura od 11.10.2023 do 09.11.2023, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.900,75 Eura od 10.11.2023 do 11.12.2023, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.770,75 Eura od 12.12.2023 do 09.01.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.640,75 Eura od 10.01.2024 do 09.02.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.510,75 Eura od 10.02.2024 do 11.03.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.380,75 Eura od 12.03.2024 do 09.04.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.250,75 Eura od 10.04.2024 do 09.05.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.120,75 Eura od 10.05.2024 do 10.06.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.990,75 Eura od 11.06.2024 do 09.07.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.860,75 Eura od 10.07.2024 do 09.08.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.730,75 Eura od 10.08.2024 do 09.09.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.600,75 Eura od 10.09.2024 do 09.10.2024, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.470,75 Eura od 10.10.2024 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 196,28 Eura s tým, že povolil žalovaným 1/ a 2/ splácať dlh v splátkach po 130,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa toho - ktorého mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky (výrok I.), konanie o zaplatenie 1.560,- Eur zastavil (výrok II.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.) a priznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 62 % zo strany žalobcu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (výrok IV.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia v istiny 18.340,50 Eur, zmluvného úroku 1.022,92 Eur, úroku z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 32,97 Eur, úrok z omeškania od zosplatenia do poslednej úhrady žalovaného 2.433,41 Eur, úrok z omeškania 5 %

ročne zo sumy 18.331,50 Eur od 11.10.2023 do zaplata, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 439,27 Eur a náhrady trov konania.

3. Vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (OZ), § 7 ods. 1, 2, 15, 16, 17, § 9 ods. 1a, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Rozhodnutie odôvodnil tým, že mal preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 28.09.2016 zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka, ktorej predmetom bolo poskytnutie účelového úveru určeného na refinancovanie so schválenou výškou úveru 30.000,- Eur, počet mesačných splátok 96, termín konečnej splatnosti úveru 20.09.2024, výška mesačnej splátky 457,72 Eur (splátka istiny a úrokov 421,86 Eur + mesačné náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 36,- Eur), výška poslednej mesačnej splátky 457,72 Eur, fixná úroková sadzba 7,90 % p.a., RPMN banky 10,80 % p.a., priemerná RPMN na trhu 10,10 % p.a., odplata za poskytnutie úveru 9,34 % p.a., najvyššia prípustná hodnota odplaty 20,20 % p.a., celkovou čiastkou, ktorú má klient zaplatiť 43.954,42 Eur, splatnosť prvej mesačnej splátky 20.10.2016 a splatnosť mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci. Z výpisu úveru predloženého žalobcom mal preukázané, že žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním mesačných splátok, úver riadne a včas nesplácali. Z uvedeného dôvodu žalobca výzvou zo dňa 01.05.2021 vyzval žalovaných 1/ a 2/ na úhradu omeškaných splátok úveru v sume 5.728,48 Eur a upozornil ich na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom zo sledovania zásielok č. E. a E. – výpisu z elektronického portálu Slovenskej pošty mal preukázané ich doručenie žalovaným 1/ a 2/ dňa 05.05.2021. Z dôvodu neuhradenia dlžnej sumy žalovanými žalobca výzvou zo dňa 28.05.2021 oznámil žalovaným 1/ a 2/, že k 28.05.2021 sa stal ich úverový záväzok voči banke predčasne splatný v celom rozsahu a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy 23.321,64 Eur do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Predmetná výzva bola žalovanému 1/ doručená dňa 02.06.2021 a žalovanej 2/ dňa 04.06.2021. Konštatoval, že zosplatenie bolo vyvolané splátkou splatnou dňa 20.03.2021, ktorá bola v čase zosplatenia tri mesiace po splatnosti a bola uhradená len čiastočne v sume 92.73 Eur. Mal za to, že zo strany žalobcu boli splnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a preto žalovanými vznesenú námietku premičania jednotlivých splátok úveru splatných 3 roky pred podaním žaloby považoval za nedôvodnú. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či veriteľ pri poskytnutí úveru postupoval s odbornou starostlivosťou, či riadne zisťoval a preveroval bonitu, resp. schopnosť žalovaných 1/ a 2/ splácať úver. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaných 1/ a 2/ pred poskytnutím úveru zo dňa 28.09.2016. Žalobca akceptoval mesačný príjem žalovaných 1/ a 2/ v celkovej výške 1.300,- Eur, avšak nevedel ani nepreukázal, ako sa vysporiadal s mesačnými nákladmi spotrebiteľov predstavujúcich ich náklady na bývanie, energie, telekomunikačné služby a výdavky osobnej spotreby, ani s celkovým úverovým zaťažením žalovaných 1/ a 2/ vyplývajúcim z existujúcich záväzkov žalovaných z titulu čerpania úverov od banky a od iných nebankových subjektov, nakoľko okrem dvoch existujúcich bankových úverov mali v čase uzatvárania úverovej zmluvy dňa 28.09.2016 úver čerpaný od Cetelem Slovensko, a.s., od Finančnej služby Tesco, aj od spoločnosti Zinc Euro, a.s., čo preukázali predložením listinných dôkazov. Taktiež mali vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu. Zo žiadosti žalovaných o poskytnutie úveru zo dňa 28.09.2016 vyplynulo, že žiadali o úver vo výške 500,- Eur, pričom tento údaj súd prvej inštancie vyhodnotil za chybné uvedené v žiadosti, pretože žalovaní vo svojom vyjadrení uvádzali, že žiadali o úver vo výške 5.000,- Eur, pričom v ten istý deň, dňa 28.09.2016, im bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- Eur, ktorým bol splatený predchádzajúci úver čerpaný dňa 18.02.2016, ktorého zostatok predstavoval 28.714,17 Eur vedený na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX a spotrebný úver od nebankovej spoločnosti v sume 20,- Eur. Konštatoval, že žalobca si síce vyžiadal výpis o výške vymeriavacieho základu zo mzdy žalovaných 1/ a 2/ od sociálnej poisťovne a výpis z úverového registra, avšak na základe údajov vyplývajúcich z týchto listín si nevytvoril reálny obraz o majetkovej situácii žalovaných 1/ a 2/ potrebný pre posúdenie schopnosti žalovaných splácať dlh zo zmluvy, čo sa v konečnom dôsledku aj v plnej miere naplnilo a žalovaní 1/ a 2/ neboli schopní úver splácať. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalobca nedostatočne skúmal schopnosť žalovaných 1/ a 2/ splácať spotrebiteľský úver, nakoľko nepreveroval v danom čase existujúce životné náklady žalovaných, žalobca nepredložil žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, že skúmal životné náklady žalovaných 1/ a 2/ ako aj to, ako predmetné náklady vyhodnotil. Z uvedeného vyvodil, že nebola splnená podmienka vyžadovaná podľa § 11 ods. 2 druhá veta ZoSÚ, a teda pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, vyhodnotil predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Keďže žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver 30.000,- Eur, žalovaní uhradili na úver

do vyhlásenia predčasnej splatnosti 21.092,52 Eur a po vyhlásení predčasnej splatnosti 4.876,73 Eur (celkom 25.969,25 Eur) neuhradená istina úveru predstavovala 4.030,75 Eur. Z dôvodu späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie 1.560,- Eur súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Priznal žalobcovi rozdiel medzi týmito sumami vo výške 2.470,75 Eur (30.000 - 25.969,25 - 1.560) a v prevyšujúcej časti pre konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalobu zamietol. Čo sa týka výšky úroku z omeškania, súd prihliadal na ustanovenia § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania 5 % ročne z jednotlivých súm od 11.10.2023, t.j. od kedy sa žalovaní dostali do omeškania. Zohľadniac osobné, zárobkové a majetkové pomery povolil žalovaným 1/ a 2/ splácať dlžnú sumu v splátkach po 130,- Eur mesačne, nakoľko ju v tejto výške preukázateľne platili aj v ostatnom období počas tohto konania. Súd prvej inštancie považoval za dôvodný i nárok žalobcu na zaplatenie sumy 196,28 Eur (odmena za úkon 151,05 Eur + režijný paušál 12,52 Eur + 32,71 Eur DPH) titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 OZ v spojení s § 13a ods. 1 písm. d), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 v spojení § 256 CSP tak, že po zohľadnení úspechu žalobcu (19 %) a úspechu žalovaných (81 %), priznal žalovaným 1/ a 2/ podľa pomeru ich úspechu náhradu trov konania v rozsahu 62 % zo strany žalobcu.

5. Proti výrokom III. a IV. rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o nedostatočnom skúmaní bonity žalovaných v kontexte spôsobu overovania ich výšky príjmu a výdavkov v rodinnom rozpočte. S poukazom na znenie § 7 ods. 16 písm. a), b) ZoSÚ uviedol, že žalovaní informovali o náležitostiach a základných atribútoch poskytovaného úveru vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Mal za to, že pred poskytnutím úveru skúmal platobnú schopnosť žalovaných najmä s prihliadnutím na účel úveru, dobu trvania úveru, pričom overoval existujúce záväzky a výšku príjmu žiadateľov. V konaní predložená Žiadosť o úver a reporty zo Sociálnej poisťovne a SRBI preukázali deklarovaný pracovný pomer a príjem žalovaných a kompletné informácie o úverových záväzkoch žalovaných zo spoločného úverového registra informácií. Ďalej žalobca pri skúmaní bonity žalovaných pracoval s informáciami nimi uvedenými v žiadosti o spotrebiteľský úver, t.j. 1 vyživované dieťa, rodinný stav – vydatá/ženatý, bývanie - vlastné. Uvedené skutočnosti nie je možné vyhodnotiť tak, že žalobca žiadnym spôsobom neskúmal výdavky žalovaných tak, aby nenaplnil § 7 ods. 16 ZoSÚ. Zdôraznil, že v žiadosti o úver sú uvedené informácie týkajúce sa mesačných splátok iných úverov a výdavkov dlžníka. Mal za to, že vzhľadom na účel poskytnutého úveru – refinancovanie predchádzajúcich záväzkov, ktorým došlo k zlepšeniu finančnej situácie žalovaných nemožno považovať skúmanie platobnej schopnosti za nedostatočné. Záväzky žalovaných skúmal z dostupných registrov, pričom ďalšie výdavky žalovaných v čase posúdenia bonity fakticky nebolo možné relevantne posúdiť, nakoľko tieto výdavky mohli deklarovať len žalovaní 1/ a 2/, ktorí však žiadne iné ďalšie výdavky neoznámili a neuviedli záväzky voči nebankovým spoločnostiam. Poukázal na závery rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/13/2023 zo dňa 27.03.2024 a sp. zn. 8CoCsp/7/2023 zo dňa 24.07.2024. Právnu úpravu týkajúcu sa metodiky vyhodnotenia bonity účinnú v čase uzatvorenia zmluvy v porovnaní s aktuálnou úpravou s prihliadnutím na opatrenie č. 10/2017 NBS považoval za vágnu, keďže jedinou zákonnou požiadavkou pre poskytnutie úveru bol § 7 ods. 17 ZoSÚ. Uvedené preukazuje aj stanovisko NBS zo dňa 13.09.2021, v ktorom je uvedené, že do účinnosti opatrenia NBS č. 10/2017, t.j. do dňa 01.01.2018 neboli špecifikované štandardy obozretného poskytovania spotrebiteľských úverov iným opatrením NBS. Až následne zákonodarca upravil požiadavku na prihliadanie maximálnej výšky splátky nepresahujúcej rozdiel medzi čistým príjmom a výškou životného minima. Vzhľadom na ním uvedené skutočnosti mal za to, že dostatočne preukázal splnenie si povinnosti v zmysle § 7 ods. ZoSÚ. Mal za to, že rozhodnutím o čiastočnom zamietnutí žaloby bol flagrantným spôsobom ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Listinné dôkazné prostriedky, ktoré predložil, sú plne spôsobilé privodiť žalobcovi procesný úspech, preto je absurdné, že by takéto konanie zo strany dlžníka bolo v právnom štáte chránené súdnou mocou. Zdôraznil, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze. Právne závery súdu prvej inštancie považoval za zjavne arbitrárne, v dôsledku čoho neudržateľne zasahujú do jeho základného práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces a práva vlastníť majetok.

6. Pôvodný žalobca 365.bank, a.s. spoločne s podaným odvolaním doručil súdu i návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to na základe toho, že medzi ním a spoločnosťou R Collectors s.r.o. došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2024, predmetom ktorej bola aj predmetná pohľadávka. Spoločnosť R Collectors s.r.o. súhlasila so vstupom do konania na miesto žalobcu. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10.12.2024 rozhodol tak, že pripustil, aby do konania na strane pôvodného žalobcu XXX.F., G. vstúpil žalobca R Collectors s.r.o..

7. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považujú za správne po stránke právnej i skutkovej. V nadväznosti na postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa – banky na žalobcu – nebankovú spoločnosť navrhli skúmať aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. V tejto súvislosti opätovne poukázali na nesprávne vyriešenú otázku (ne)platnosti úkonu predčasnej splatnosti úveru z dôvodu jeho neurčitosti a poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 a sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024. Taktiež poukázali na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu. Mali za to, že z dôvodu neurčitosti právneho úkonu predčasnej splatnosti nemohlo zo strany právneho predchodcu žalobcu dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a z tohto dôvodu (neexistencia splatnej pohľadávky) žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Stotožnili sa s konštatovaním súdu prvej inštancie o hrubom porušení povinnosti žalobcu skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V záujme odbornej starostlivosti mal podľa ich názoru veriteľ povinnosť vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti splácať úver, ktorý by zahŕňal aj zohľadnenie výdavkov žalovaných, resp. zohľadnenie ich úverového zaťaženia.

8. Ďalšie vyjadrenia v konaní neboli do spisu doručené.

9. Rozsudok vo výrokoch I. a II. nebol odvolaním napadnutý; v týchto častiach nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP), a preto v nich nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

10. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

11. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP) a dospel k záveru, že rozsudok v jeho napadnutej časti je potrebné zrušiť postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

13. Odvolateľ podaným odvolaním napadol rozsudok vo výroku III., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiaci výrok IV. o náhrade trov konania. Odvolacia argumentácia žalobcu smerovala voči nesprávnemu právnomu posúdeniu otázky súdom, či veriteľ pri poskytnutí úveru žalovanému konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z..

14. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

15. Podľa § 98 ods. 2 prvej vety zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia (ďalej aj len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu

16. V prípadoch, akou je aj prejednávaná vec, kedy v spotrebiteľských sporoch žalobcom je subjekt, ktorý odvodzuje svoju vecnú legitímáciu zo zmluvy o postúpení pohľadávok, rozhodovacia prax súdov je ustálená na požiadavke skúmania vecnej aktívnej legitímácie najmä vo vzťahu k dodržaniu postupu podľa § 92 ods. 8 zákona ZoB, ktorý stanovuje podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky inému (hoci aj nebankovému) subjektu.

17. K skúmaniu aktívnej vecnej legitímácie v sporoch s ochranou slabšej strany odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R6/2022), v ktorom Najvyšší súd SR uviedol: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

18. V posudzovanej veci po vyhlásení rozsudku vo veci samej bolo uznesením súdu prvej inštancie č. k. 9Csp/70/2023-254 zo dňa 10.12.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2024, vyhovené návrhu na zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu 365.bank, a.s. do sporu na danej procesnej strane vstúpila spoločnosť R Collectors s.r.o.. V dôsledku uvedeného v konaní logicky nebolo vykonané dokazovanie potrebné za účelom posúdenia aktívnej vecnej legitímácie nového žalobcu v postavení nebankového subjektu v spore na uplatnenie žalovanej pohľadávky, ktorá tomuto bola postúpená bankou, t.j. neboli vôbec zisťované okolnosti rozhodné pre správne posúdenie veci pre takéto prípady postúpenia bankovej pohľadávky na žalobcu ako nebankový subjekt bez súhlasu klienta banky ustanovené v § 92 ods. 8 ZoB v nadväznosti na § 525 ods. 2 OZ, ktoré majú byť zisťované ako skutkový podklad pre posúdenie rozhodných skutočností pre správne a zákonné rozhodnutie vo veci.

19. Skutkové a právne závery prijaté súdom prvej inštancie vo vzťahu k novému žalobcovi preto neobstoja, keďže všetky rozhodujúce skutočnosti boli zisťované a vzťahovali sa výlučne na žalujúcu banku, ktorá počnúc dňom 28.12.2024 viac už nie je procesnou stranou v tomto spore. Vzhľadom na právnu úpravu (§ 92 ods. 8 ZoB) minimálne v dôsledku tejto zmeny na strane žalobcu je preto potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie za účelom posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako nebankového subjektu z hľadiska dodržania ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB pri postupovaní žalovanej pôvodne bankovej pohľadávky.

20. V zmysle § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Pre klientov banky v § 92 ods. 8 ZoB sú ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Týmto špeciálnymi zákonnými podmienkami sú: 1. preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a 2. dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, pričom je na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti vrátane dôkazu preukazujúceho zaslanie alebo doručenie takejto výzvy žalovaným 1/ a 2/ bankou. V prípade, že neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej ZoB, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ je zakázané a preto by takýto právny úkon bol podľa § 39 OZ neplatný.

21. V neposlednom rade v súvislosti so skúmaním platnosti postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt odvolací súd považuje za potrebné poukázať na závery rozhodnutia veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR vyjadrené v rozsudku sp. zn. 1VCdo/4/2025 zo dňa 30.07.2025, ktorý rozhodol, že: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ Najvyšší súd v ďalšom poukázal na cieľ a účel § 92 ods. 8 ZoB, ktorým je umožniť klientovi, aby po upozornení na právo veriteľa postúpiť pohľadávku na iný, hoci aj nebankový subjekt (nepodliehajúci dozoru NBS, čo nemusí byť v záujme spotrebiteľa), mal možnosť tomuto postupu účinne zabrániť tým, že vo výzve vyčíslenú výšku pohľadávky dodatočne uhradí.

22. Zhrnúc vyššie uvedené, úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude dôsledne skúmať všetky vyššie uvedené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovaným 1/ a 2/ na žalobcu, t.j. na nebankový subjekt a v závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania posúdiť aktívnu legitimitáciu žalobcu a vo veci opätovne rozhodnúť. Súd bude vychádzať z toho, že pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt sa vyžaduje výzva banky pre žalovaných 1/ a 2/ ako dlžníkov na plnenie pohľadávky spolu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky na iný subjekt pred postúpením v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a jej doručenie do dispozičnej sféry žalovaných 1/ a 2/. Zároveň prihliadne aj na argumentáciu strán sporu v odvolacom konaní.

23. Odvolací súd preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok v odvolaní napadnutom rozsahu vo výrokoch III. a IV. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý

výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).